

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka a ve věci

žalobkyně: H. S., nar. X. XX. XXXX, bytem v ČR P., doručovací adresa:
F. Spolková republika Německo

proti
žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni, sídlem
Radobyčická 2465/12, 301 00 Plzeň,

za účasti
osoby zúčastněné na řízení: A. J., nar. X. X. XXXX, bytem N. H.

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2019, č. j. ZKI PL-O-21/244/2019-7,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2019, č. j. ZKI PL-O-21/244/2019-7, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2019, č. j. ZKI PL-O-21/244/2019-7 (dále též: „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto její odvolání a současně potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Klatovy ze dne 14. 5. 2019, č. j. OR-325/2018-404-44 (dále též: „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo vyhověno námitce osoby zúčastněné na řízení, A. J., proti zobrazení hranic mezi pozemkovou parcelou katastru nemovitostí č. x a stavební parcelou katastru nemovitostí č. x a mezi pozemkovými parcelami katastru nemovitostí č. x a x v obnoveném katastrálním operátu v katastrálním území X, současně bylo rozhodnuto o tom, že v souboru geodetických informací katastru nemovitostí pro katastrální území X bude opraveno zobrazení hranice mezi pozemkovou parcelou katastru nemovitostí č. x a stavební parcelou katastru nemovitostí č. x a mezi pozemkovými parcelami katastru nemovitostí č. x a x, a to podle výsledků neměřického záznamu č. x, vyhotoveného katastrálním úřadem, jehož částečná kopie je nedílnou součástí daného rozhodnutí, přičemž tento stav nastane jeho právní mocí. Konečně správní orgán I. stupně rozhodl také o tom, že údaje v souboru popisných informací katastru nemovitostí zůstanou beze změny.

Žaloba

2. V úvodu žaloby shrnula žalobkyně svými slovy dosavadní průběh řízení. Vyjádřila své přesvědčení, podle něhož je problémem spojení tří různých řízení katastrálních úřadů do jednoho. *„První je řízení o námitkách proti obnově přepracování, druhé řízení je o námitce proti obnově novým mapováním a jako třetí řízení o opravě chyby. Každé z těchto řízení má svoje pravidla, která jsou uvedena pod různými paragrafy, jak v katastrálním zákonu, tak i v katastrální vyhlášce. Mají rozdílný právní podklad a jiný postup v řízení.“* Dále žalobkyně poukázala na znění § 36 zákona č. 256/2013 Sb., katastrálního zákona a uvedla, že použití § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona a § 44 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 357/2013 Sb., katastrální vyhláška, brání nedostatek podmínky překročení mezní odchylky a písemného souhlasu vlastníků.
3. Dle žalobkyně posoudil žalovaný zjištění chybně provedeného zobrazení hranice ve výsledku obnovy mapování jako chybné a vzniklé zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, protože výsledný zákres hranice, která byla konečným výsledkem provedené obnovy, neodpovídal zákresu hranice, který je obsažen v současné evidenci katastru nemovitostí. Poukázala na blíže neupřesněný rozsudek Nejvyššího správního soudu, podle něhož může k opravě hranice katastrální úřad přistoupit jen tehdy, pokud byla hranice zakreslena v důsledku zřejmého omylu pracovníka katastru na základě listin a současně vlastníci hraničících pozemků průběh hranice nezpochybňovali a v minulosti ji také neměnili. Pokud byl průběh hranice mezi vlastníky sporný, je o něm s konečnou platností oprávněn rozhodnout jen soud v nalézacím řízení k návrhu některého z vlastníků. Rovněž žalobkyně citovala odst. 4.2.2.7 Návodu na obnovu katastrálního operátu, dle něhož, není-li zajištěn souhlas vlastníků dotčeného pozemku a jedná-li se o chybný údaj, který vznikl zřejmým omylem podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, provede se oprava podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona v platném katastrálním operátu a zjišťování hranic se provede podle stavu po provedené opravě. Žalobkyně konstatovala, že pokud správně pochopila znění příslušných zákonů, je obsahem citovaných norem zpochybněna zákonnost

napadeného rozhodnutí.

4. Řízení vedené pod sp. zn. OR-325/2018-404 o námitce proti výsledku obsahu obnoveného katastrálního operátu novým mapováním je pak podle žalobkyně od začátku zatíženo rozpory s platnými zákony. Jak správně vyhodnotil správní orgán I. stupně, což plyne ze sdělení ze dne 8. 8. 2018, vyjádření podané paní J. dne 23. 5. 2018 k digitalizaci č. j. 00-13/2016-404 neodpovídá podání podle § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Skutečný obsah nebylo možno posoudit podle § 37 odst. 1 správního řádu jako námitku a úřad na její podání nereagoval a založil ji jako vyjádření. V zákonné lhůtě nebylo vyjádření paní J. ze dne 23. 5. 2018 uznáno jako námitka a nebylo vydáno oznámení o zahájení řízení o námitce. Platnost obnoveného katastrálního operátu byla vyhlášena dnem 14. 6. 2016 bez poznámky. Správní orgán I. stupně zahájil řízení sp. zn. OR-325/2018-404 dne 8. 8. 2018, a to teprve na podkladě žádosti o vysvětlení paní J. ze dne 2. 8. 2018, která považovala vyjádření ze dne 23. 5. 2018 za podání námítky, a vyzval paní J. o upřesnění žádosti. K důkazům a vyjádření paní J. ze dne 14. 8. 2018 žalobkyně dne 20. 8. 2018 podala vyjádření vyvracející důkazy paní J.. Rozhodnutím ze dne 9. 10. 2018 nevyhověl správní orgán I. stupně námitce paní J.. Podle názoru žalobkyně se výstižně a jasně vyjádřil k důvodům zamítnutí námítky paní J. a odborně odůvodnil svoje rozhodnutí. S tímto rozhodnutím žalobkyně souhlasí a považuje ho za správné. Proti tomuto rozhodnutí podala paní J. dne 23. 10. 2018 odvolání. Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 1. 2019, č. j. ZKI PL-O40/395/2018, však bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a vráceno mu k novému projednání. Proti tomu tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 14. 5. 2019 odvolání, které bylo rozhodnutím ze dne 10. 9. 2019, č. j. ZKI PL-O-21/244/2019, zamítnuto a bylo potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 14. 5. 2019.
5. K námitkám paní J. žalobkyně uvedla, že jejich obsahem v řízení spaní zn. OR-225/2012-404 jsou útoky na její osobu a pochybná tvrzení irelevantní k řízení katastrálního úřadu. Dožaduje se „mezery“ mezi st. p. č. x a garáží a trvá na opravě zákresu hranice podle analogové mapy (nepožaduje uznání hranice podle stávajícího plotu, v té době ještě žil původní majitel paní K.). Jediná informace k věci je zpochybnění původní stabilizace starého mezníku u garáže. V námitce proti obnově operátu mapováním žádá paní J. hranici podle starého oplocení (původní majitel již zemřel) a zachování mezery podle geometrického plánu z roku 1985. Předložené listiny paní J., které by měly být podkladem k opravě, nejsou dokladem o změně hranice. Dokládají pouze vklad a zrušení služebnosti pěšiny v šíři $\frac{3}{4}$ m přes původní parcelu č. x ve prospěch vlastníků st. p. č. x a č. x. Zrušením služebnosti v roce 1954 prokazatelně nedošlo ke změně grafického a polohového zakreslení hranice. Žalobkyně proto považuje, ve shodě s rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 9. 10. 2018, tvrzení paní J. o průběhu služebnosti jako irelevantní pro řízení katastrálního úřadu o námitce proti výsledku obnovy katastrálního operátu. Oproti původnímu požadavku mezery u garáže si nyní paní J. nárokuje zachování hranice podle starého plotu, tzn. pozemek služebnosti na pozemku žalobkyně. Vzhledem však k výsledku tohoto řízení je nutno se k nim dle žalobkyně vyjádřit.
6. Je pravda, že v roce 1954 byla zrušena služebnost na st. p. x a p. p. č. x, která byla zřízena v roce 1932, ale není pravdou tvrzení paní J., že byl plot postavený v roce 1954 po zrušení služebnosti. Toto tvrzení vyvrací výpověď původního majitele pana K. zaznamenaná v protokolu v soudním řízení vedeném Okresním soudem v Klatovech pod sp. zn. 6 C 5/2005. Také její tvrzení o měřických značkách u garáže není pravdivé. Jedná se o mezníky vytýčení firmy Georal z roku 1997 (ZPMZ č. 34) a mezník vytýčení soudního znalce pro určení hranice k vyznačení věcného břemene (GP č. 56). U těchto vytýčení byla paní J. přítomna a jsou v evidenci katastrálního úřadu. Paní J. uvádí, že je majitelkou nemovitosti

od roku 1966. Od tohoto roku byly prováděny zápisy právních vztahů do evidence nemovitostí. Od roku 1964 do konce roku 1966 se v evidenci nemovitostí zapisovaly běžné změny vlastnických vztahů, vlastnická práva nově vzniklá a od roku 1967 měly být postupně zapsány právní vztahy v evidenci nemovitostí ještě nevyznačené. V těchto případech nerozhodoval orgán geodézie, ale bylo věcí občana, aby se domohl svého práva u soudu a podle pravomocného rozhodnutí soudu opravil pak orgán geodézie zápis. Z toho vyplývá, že paní J. mohla uplatňovat svoje domnělé nároky na pozemek již od doby zakoupení nemovitosti. Stejně tak se měla obrátit na soud, když nesouhlasila se zaměřením firmou Georal v roce 1997. Žalobkyně neví o žádném zaměření této hranice paní J., které by zpochybnilo předešlé geometrické plány, měření a vytýčení a to jak odborných geodetů, tak měření soudních znalců. Paní J. nenabyla v žádném případě v dobré víře nárok na pozemek, na kterém byla služebnost náležící k jejím pozemkům. Pokud by tomu tak bylo, mohla tento nárok uplatňovat u soudu. Vzhledem k tomu, že žalobkyně koupila nemovitost s vjezdem, který byl (jak se později zjistilo) částečně přes pozemek paní J., tak se může domnívat, že existovala dohoda bývalého majitele s paní J. o vzájemném užívání pozemků. Paní J. vznesla nároky na pozemek vjezdu (místní komunikace) po odchodu bývalých majitelů z nemovitosti. Paní J. odmítla všechny návrhy dohody, které jí předložila žalobkyně, ale i návrhy ze strany správních úřadů a soudů.

7. K zjišťování hranic žalobkyně konstatovala, že neproběhlo tak, jak předpokládala podle dostupných informací, získaných z katastrálního zákona, vyhlášky a Návodu na obnovu katastrálního operátu. Podle bodu 4.2.2.6 Návodu pro obnovu operátu má komise v pozvánce ke zjišťování hranic vyzvat vlastníky pozemků, aby v zájmu správného doplnění pozemků do SGI upozornili komisi na úseky hranic a hraniční znaky, o nichž vědí. Předseda komise má vlastníky poučit o tom, že v terénu neznatelné hranice pozemků budou do obnoveného katastrálního operátu převzaty z operátů dřívějších pozemkových evidencí, případně operátu katastru nemovitostí. Také podle § 48 odst. 2 písm. d) katastrální vyhlášky musí být vlastníci poučeni o povinnostech vlastníka a případných sankcích podle katastrálního zákona. Žalobkyně neví o žádném označení společných hranic s jejími pozemky paní J. a ani městem Nalžovské Hory. Podle § 49 odst. 1 katastrální vyhlášky je podkladem pro zjišťování hranic, které jsou obsahem katastru, dosavadní katastrální operát a operáty dřívějších pozemkových evidencí. Na jejich podkladě se vyhotoví náčrty pro zjišťování hranic. Podle § 50 bodu 1 katastrální vyhlášky se při zjišťování hranic vyšetřuje skutečný průběh hranice v terénu, který se porovnává s jejím zobrazením v katastrální mapě nebo v mapě dřívější pozemkové evidence, podle bodu (3) pokud u trvale označené vlastnické hranice, jejíž průběh neodpovídá zobrazení v katastrální mapě, prověří komise příčinu tohoto stavu. Není-li příčinou chybné zobrazení hranice, vyznačí se v náčrtu hranice dosud zobrazená v katastrální mapě. Podle § 42 odst. 2 katastrálního zákona, je předseda komise povinen upozornit na nesoulad skutečného průběhu hranic s jejich vyznačením v platném katastrálním operátu. Předmětem zjišťování zaměření hranice je aktuálnost obsahu polohopisu katastrální mapy, jehož zaměření je dokumentováno ve využitelných podkladech, včetně hraničních znaků a oplocení nebo ohrazení pozemků. Není jasné z výsledku a závěrů správních orgánů obou stupňů v předešlém řízení sp. zn. OR-225/2012, ve kterých byla zpochybněna správnost výsledku obnovy katastru přepracováním, které hranice jejích pozemků jsou sporné nebo nesporné, a proto připravila pro zaměření hranice všechn materiál o zaměření a vytýčení hranic svých pozemků. Předpokládala, že podkladem pro náčrty zaměření hranic bude nové zpracování využitelných podkladů a že bude s tímto novým vyhodnocením podkladů v náčrtu zjišťování hranic seznámena. V rámci jednání o zaměření hranice pak budou

vytyčené varianty hranice porovnány s výsledkem hranice v náčrtu pro zaměření hranice. Očekávala konstruktivní řešení problému, ale místo toho byla vyzvána k zapomenutí všech dosavadních měření s tím, že se bude hranice určovat pouze podle představ vlastníků. Následovně byly ignorovány již zaměřené a vytyčené lomové body hranice v terénu. Za nesprávné považuje tvrzení žalovaného, že hranici v průběhu let z různých důvodů vytyčovalo větší množství zeměměřičů a že nepanoval s žádnou variantou obecný souhlas, pozůstatky těchto vytyčení v podobě plastových mezníků nemohla komise považovat za odsouhlasené lomové body hranice. Je zde namísto připomenout, že tato vytyčení proběhla v lokalitě s katastrální mapou v měřítku 1:2880, tedy s mapou, jejíž přesnost se řadí mezi nejnižší. Tyto pozůstatky jsou plastové mezníky, které jsou originálními značkami vyměření ZPMZ 34 a geometrického plánu soudního znalce, potvrzené katastrálním úřadem. Žádný z předchozích mnohých geodetů nezpochybnil možnost zaměření a vytyčení z podkladů katastrálního operátu. Pochybnost o platnosti těchto zaměření a vytyčení by musela platit pro větší část ČR a geodetických měření v posledních několika desetiletích. Mimořádný duševní stav způsobený těžkou životní situací, kdy byl manžel žalobkyně již třetí den na JIP v nemocnici a v ranních hodinách byl znovu operován a kdy jí dohadování o pozemku přišlo nepodstatné, není jistě věcnou připomínkou k obnově, ale vysvětluje její situaci, která ještě byla znásobena nepředpokládaným postupem při zaměření hranice. Velmi neuvážený a chybný byl souhlas s posunutím lomového bodu č.77-518 podle představ paní J. a starosty, a tím postoupení jejího pozemku paní J. (nebyl zjišťován skutečný průběh podle katastrální mapy). V následném zaměření hranice vzneslo však město Nalžovské Hory nároky na její pozemek, který je stavbou nájezdu k vratům na st. p. č. x, a tak nebylo dosaženo dohody. Tím zůstal problém vjezdu na její parcelu nevyřešen. Po uvážení dalších negativních následků souhlasu s posunutím hranice pro další neukončená řízení, jak správní, tak soudní, žalobkyně tento souhlas s výsledkem zjišťování hranic parcel odvolala. Nesprávná formulace v odvolání, kde nesprávně uvedla nezpochybnění hranice podle výsledku „*vyšetření skutečného průběhu hranice v terénu, ale odvolala jsem můj mylný souhlas*“ byla míněna tak, že nebyla vyšetřena skutečná hranice, tedy hranice podle katastrální mapy. Tato nesrovnalost nemůže ovšem nahradit jasné zrušení souhlasu s vytyčením nových lomových bodů při zjišťování hranic ze dne 31. 8. 2017, který je patrný i z obsahu odvolání a z ostatních dokladů v tomto řízení. Jak je patrné z předtištěného protokolu o dodatečné změně výsledků zjišťování hranic a bodu 4.2.5.8 v Návodu, nedochází ke změně názoru výjimečně. Této možnosti dodatečné změny souhlasu s hranicí zjištěnou při zjišťování hranic využilo i město Nalžovské Hory, které dodatečně nesouhlasilo s celou hranicí jejích pozemků s p. p. č. 249 a tím tato hranice je sporná. Obnova mapování byla ukončena ke dni 14. 6. 2010, kdy byla vyhlášena platnost obnovy katastrálního operátu katastrální mapy DKM. V katastrálním operátu byla hranice mezi p. p. č. x a st. p. č. x a mezi p. p. č. x a x byla znázorněna jako sporná a podle mapy DMK.

8. K výhradám žalovaného ke správnosti průběhu zaměření hranice při novém mapování uvedla žalobkyně následující. Žalovaný uvádí, že údaje uvedené v technické zprávě zaměření hranice jsou nepřesné a zavádějící. Ze závěrečné technické zprávy vyhotovené 11. 6. 2018 vyplývá, že mapování se týká pouze malé části katastrálního území na okraji intravilánu v místě, „*kde již několik let probíhají sousedské spory*“. Okolnosti případu vedly k tomu, že jako podklad pro zjišťování hranic byla chybně použita jen KMD, a to i v místě původní námitkou dotčené hranice. Odvolací orgán netrval na přepracování dokumentace a opakování etapy zjišťování hranic, neboť z dokumentace je i přes její nedostatky zcela zřejmé, že nedošlo ke shodě vlastníků na průběhu šetřené hranice, a tudíž, ani po obnově

operátu novým mapováním nedojde v katastru ke zpřesnění jejího zobrazení. Výše uvedené skutečnosti týkající se obnovy katastrálního operátu novým mapováním jsou důkazem neodpovídajícímu postupu při zaměření hranic, který se neshoduje s právními předpisy. Řešení, které zvolil žalovaný, nepovažuje žalobkyně za správné, protože při opakovaném zaměření hranic by mohl být odstraněn zásadní rozpor v pohledu na věc, a to použití neodsouhlaseného výsledku původního šetření, tj. dohodnutého průběhu hranice, na opravu chyby.

9. K rozhodnutím správních orgánů se pak žalobkyně vyjádřila následujícím způsobem. Geometrické určení pozemku je závazný údaj pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru. Jejimi důkazy proti výrokům katastrálních úřadů jsou zpracované mapy katastrálního operátu, které má k dispozici. Žalovaný zjistil chybně provedené zobrazení hranice mezi sousedícími pozemky. Dotčená hranice byla v rámci obnovy mapováním vyšetřena jako sporná a měla být v souladu se zákonem § 42 odst. 4 katastrálního zákona převzata z posledního platného stavu katastru nemovitostí. Posledním platným stavem je stav zobrazený v analogové mapě platné před obnovou přepracováním a tomu by mělo zobrazení sporné hranice odpovídat. Při zaměření hranice byl vyšetřen skutečný stav hranice, který pohledově odpovídal původnímu průběhu této hranice zobrazené v analogové mapě platné před obnovou, tedy s mezerou mezi vlastnickou hranicí a zdí garáže. Správní orgán I. stupně souhlasí s označením hranice jako sporné, protože nedošlo ke shodě mezi vlastníky, ale nesouhlasí s převzetím jejího průběhu z KMD. Správní orgán I. stupně přehodnotil svůj původní závěr v rozhodnutí ze dne 9. 10. 2018. Ve svém rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019 námitce paní Janečkové vyhověl a rozhodl o provedení opravy zákresu námitkou dotčené hranice. Součástí rozhodnutí je grafická část NZ č. 97, jenž byl vyhotoven jako podklad pro provedení opravy. Z NZ č. 97 je patrné, že po opravě bude v DKM zobrazena společná hranice mezi pozemky st. p. č. x a p. p. č. x tak, jak byla zobrazena v analogové katastrální mapě před obnovou katastrálního operátu. Hranice bude probíhat s odstupem od staveb na st. p. č. x a p. č. x v souladu s výsledky zjišťování hranic a bude zobrazena jako sporná, neboť existuje rozpor v tvrzení vlastníků o jejím průběhu. Byl vyšetřen skutečný stav hranice, který pohledově odpovídal původnímu průběhu této hranice zobrazené v analogové mapě platné před obnovou, tedy s mezerou mezi vlastnickou hranicí a zdí garáže. Žalovaný souhlasí s označením hranice jako sporná, protože nedošlo ke shodě mezi vlastníky, ale nesouhlasí s převzetím jejího průběhu z KMD. Hranice bude probíhat s odstupem od staveb na st. p. č. x a p. č. x v souladu s výsledky zjišťování hranic.
10. K rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 10. 2018 uvedla žalobkyně, že ze zákresu staveb v analogové katastrální mapě na plastové fólii v měřítku 1: 2800 není existence mezery zřejmá - jižní hranice s st. p. č. x je totožná se severní hranicí st. p. č. x. K tomuto tvrzení žalobkyně v žalobě reprodukovala zvětšeniny kopie analogové mapy z plastové fólie ověřené katastrálním úřadem. Na nich dokládá své přesvědčení, že mezi pozemkem st. p. č. x a garáží není zřetelná mezera. Dále žalobkyně poukázala i na mapové podklady pocházející z 19. století. Žalobkyně uzavřela, že stav hranice v neměřickém záznamu č. x pohledově neodpovídá původnímu průběhu hranice zobrazené v mapách, které byly podkladem k analogové mapě platné před obnovou.
11. Žalobkyně má za to, že k opravě hranice v katastrální mapě byla využita měřická dokumentace z mapování a tím i bod zrušený nesouhlasem jednoho z vlastníků, přestože hranice má být vedena dle dosavadně platného operátu. To je dle žalobkyně naprosto nelogické a v rozporu s platnými předpisy. Tvrzení žalovaného, že byl vyšetřen skutečný průběh hranice v terénu, který pohledově odpovídá této hranici v analogové mapě,

považuje žalobkyně za absurdní. Rozdíl mezi zobrazením této hranice s výrazným lomením v analogových mapách a v podstatě rovnou hranicí dle neměřického záznamu č. x musí být dle žalobkyně zřejmý na první pohled každému laikovi. Oprava hranice podle tohoto neměřického záznamu v žádném případě neodpovídá ani geometrickému a polohovému určení hranice zobrazené v geometrickém plánu č. 15 z roku 1985, který byl zpracován pro vyznačení kolny. Na závěr žaloby pak žalobkyně popsala všechna geometrická zaměření a vytýčení hranice.

Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný po stručném shrnutí průběhu řízení vyslovil své přesvědčení, že žaloba byla podána opožděně. Podle jeho mínění měla být v této věci žaloba podána nejpozději 20. 11. 2019, stalo se tomu tak ale až 25. 11. 2019. Dále uvedl, že žaloba v podstatě neobsahuje žádná nová fakta, která by mohla ovlivnit výsledek řízení. Všechny žalobkyní uváděné argumenty byly předmětem odvolání, a proto byly vypořádány již v rámci napadeného rozhodnutí. V dané věci jde o dlouhodobý sousedský spor o průběh vlastnické hranice, v němž se katastrální úřad snažil maximálně vyjít vstříc vlastním sousedícím pozemkům a umožnil jim věc vyřešit v rámci obnovy katastrálního operátu novým mapováním. Ty však této možnosti nevyužily, nedohodly se na skutečném průběhu vlastnické hranice v terénu, ta je proto nyní zobrazena jako sporná. Bohužel spornou hranici nezobrazil správní orgán I. stupně ve výsledné mapě v souladu s § 42 odst. 4 katastrálního zákona podle posledního stavu v katastru nemovitostí. Proto, když vlastnice A. J. podala proti tomuto stavu námitku, které správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 9. 10. 2018 nevyhověl, žalovaný jeho původní rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k přepracování. Správní orgán I. stupně poté provedl nápravu a pro provedení opravy zobrazení vyhotovil neměřický záznam č. 97. Pro zpracování záznamu využil mj. výsledky měření provedeného v rámci obnovy operátu mapováním, které v rámci dopustných odchylek odpovídají poslednímu platnému stavu, jejich využitím nedošlo ke změnám geometrického určení. Takový postup neodporuje žádnému právnímu předpisu, jak tvrdí žalobkyně. Ostatně, ani Český úřad zeměměřický a katastrální k podnětu žalobkyně neshledal důvod pro zahájení přezkumného řízení.
13. Žalovaný je přesvědčen, že napadené rozhodnutí není nezákonné a odvolací řízení netrpělo vadami, které mohly negativním způsobem ovlivnit výsledek rozhodnutí ve věci. Tvrzení obsažená v žalobě již žalovaný vyvrátil v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla zamítnuta coby nedůvodná.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení a další vyjádření žalobkyně

14. K žalobě se vyjádřila i osoba zúčastněná na řízení. Uvedla, že považuje napadené rozhodnutí za správné a navrhuje, aby bylo potvrzeno. Dle jejího názoru veškeré problémy, které sužují život zainteresovaným občanům i státním orgánům, vznikly z toho, že se žalobkyně odmítla podřídit stavebnímu rozhodnutí, nechtěla se spokojit s tím, že by přišla o nepatrný kousek svého pozemku a zřídila vjezd ke svým nemovitostem zcela nevhodně na jiném místě. Od té doby podává neúspěšné žaloby a návrhy, nechce si připustit svoji tehdejší základní chybu a veškeré její nepříznivé následky svaluje na druhé. Žalobkyně dle osoby zúčastněné na řízení záměrně vnáší do každého jednání zmatky a mění stanoviska podle toho, co se jí momentálně hodí. Všechna svá protichůdná tvrzení může žalobkyně používat jen proto, že při budování svých nemovitostí nedodržovala žádná pravidla a posunula důležité měřické body. Kdyby nezasahovala do situace v terénu a nemanipulovala s polohou důležitých bodů a linií

v terénu, nemohla by v tomto směru nyní vznášet žádné pochybnosti.

K vyjádření osoby zúčastněné na řízení uvedla žalobkyně, že problém, který opravdu sužuje dlouhé roky nejen ji, ale i správní orgány a soudy, je způsoben naopak přístupem osoby zúčastněné na řízení, její neochotou k jakékoliv domluvě a jejím jednáním neodpovídajícím dobrým mravům. Její tvrzení neodpovídají skutečnosti, všechny stavby jsou provedeny podle povolení ve stavebních řízeních a podle vytýčení odborných geodetů. Nesouhlasila-li s nimi osoba zúčastněná na řízení, mohla se také obrátit na soud. S ohledem na to, že hranice mezi jejich pozemky je sporná, může osoba zúčastněná na řízení své připomínky a vysvětlení uplatnit u občanskoprávního soudu.

Posouzení věci krajským soudem

15. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
16. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
17. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci řízení souhlasili.
18. Žaloba je důvodná.
19. Z obsahu správního spisu se podává, že v roce 2012 byla v k. ú. X provedena obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, jejímž výsledkem byla katastrální mapa v digitální podobě (dále též: „KMD“). Proti výsledku obnovy přepracování podala námitky jak žalobkyně, tak osoba zúčastněná na řízení; po jejichž prošetření došel správní orgán I. stupně k závěru, že zobrazení námitkou napadených hranic je v KMD chybné. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že při tvorbě KMD došlo k neodůvodněné změně zobrazení proti původní analogové mapě tak, že do roku 2012 v mapě zřetelná mezerka pozemku st. p. č. x a pozemkem st. p. č. x zanikla (st. p. č. x se v KMD části hranice dotýkala st. p. č. x, tedy byla zobrazena přímo po zdi garáže). Námitkám správní orgán I. stupně vyhověl, pro provedení opravy zobrazení vyhotovil neměřický záznam č. 84 a dne 15. 3. 2013 vydal rozhodnutí č. j. OR-225/2012-404. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 7. 2013, č. j. ZKI-O-19/125/2013, napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání a rozhodnutí, neboť zjistil v řízení nesprávnosti. Správní orgán I. stupně následně dospěl k závěru, že k opravě není možno využít výsledky zeměměřických činností, neboť jsou vzájemně rozporné. Rozhodl tedy, že provede opravu zobrazení hranic na základě vektorizace rastrového obrazu původní mapy, o čemž vydal dne 10. 11. 2014 rozhodnutí č. j. OR-225/2012-404. Pro provedení opravy vyhotovil neměřický záznam č. 85. Také toto rozhodnutí bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 3. 2015, č. j. ZKI PL-O-6/56/2015-5, k odvolání žalobkyně zrušeno. I v tomto případě žalovaný zjistil jednak procesní pochybení a jednak shledal, že závěr správního orgánu I. stupně o převzetí zakresu není v souladu s návrhem opravy zobrazení hranic v neměřickém záznamu č. 85. S ohledem na množství nesrovnalostí a s přihlédnutím k nejasným podkladům proto žalovaný doporučil správnímu orgánu I. stupně zvážit možnost řešení situace provedením obnovy katastrálního operátu novým mapováním. Správní orgán I. stupně připravil další neměřický záznam č. 88 a dne 7. 12. 2015 vydal rozhodnutí č. j. OR-225/2012-404 o provedení opravy v souladu s tímto neměřickým záznamem. I toto rozhodnutí nicméně žalovaný následně rozhodnutím ze dne 18. 3. 2016, č. j. ZKI-PL-O-12/68/2016-2, zrušil, neboť se správnímu orgánu I. stupně nepodařilo

jednoznačně objasnit a doložit oprávněnost návrhu provedení opravy zobrazení dle neměřického záznamu č. 88. V závěru tohoto rozhodnutí žalovaný poznamenal, že pokud se správnímu orgán I. stupně nepodaří zcela jednoznačně objasnit zjištěné nesrovnalosti v podkladech, považuje i s ohledem k namítaným nesouladům mezi stavem evidovaným v katastru nemovitostí a skutečností za jediné racionální řešení vzniklé situace provedení obnovy katastrálního operátu novým mapováním v souladu s § 41 katastrálního zákona. Platnou katastrální mapou v k. ú. X byla do roku 2012 analogová mapa v měřítku 1:2880 vedená na plastové fólii. Původ této mapy spadá až do 1. poloviny 19. století, mapa vznikala mezi lety 1824-1843, a spadá sem i původ zobrazení hranice mezi pozemky dnes označenými jako st. p. č. x a p. č. x na straně jedné a p. č. x na straně druhé, které se od té doby nezměnilo.

20. Jako vhodné řešení situace se tak jeví provedení obnovy mapováním dle § 40 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona č. 256/2013 Sb., k čemuž správní orgán I. stupně nakonec přistoupil a na konci roku 2016 zahájil obnovu mapováním na dotčené části území. Poté původní řízení o námitce sp. zn. OR-225/2012-404 přerušil s tím, že v něm bude pokračovat po ukončení obnovy mapováním. Operát obnovený mapováním byl vyložen k veřejnému nahlédnutí a správní orgán I. stupně následně obdržel podání osoby zúčastněné na řízení, A. J., které bylo vyhodnoceno jako námitka, z něhož vyplývá, že jmenovaná nesouhlasí s vyloženým stavem, neboť mezi pozemkem st. p. č. x v jejím vlastnictví (garáž) a st. p. č. x ve vlastnictví žalobkyně H. S. není zobrazena mezera v souladu s geometrickým plánem z roku 1985. Jednalo se tedy o věcně totožnou námitku jako proti výsledkům obnovy přepracování. Obnova mapováním byla ukončena ke dni 14. 6. 2018, kdy byla vyhlášena platnost obnoveného katastrálního operátu a nové katastrální mapy v digitální formě (DKM). Správní orgán I. stupně poté oznámil účastníkům řízení, že vyhlášením platnosti nového operátu odpadl důvod pro přerušení původního řízení o námitce a následně, aniž by věcně rozhodl, vydal dne 31. 7. 2018 usnesení č. j. OR-225/2012-404, kterým toto řízení zastavil. V odůvodnění uvedl, že řízení zahájené na základě podané námítky proti výsledkům obnovy přepracování se stalo bezpředmětným, protože se týká již neexistujícího stavu, který nahrazen novým po provedení obnovy mapováním. Proti tomuto usnesení se včas odvolala osoba zúčastněná na řízení, A. J. V odvolacím řízení žalovaný usnesení o zastavení řízení potvrdil rozhodnutím ze dne 16. 10. 2018, č. j. ZKI PL-029/303/2018-4, v odůvodnění rozhodnutí však uvedl, že nelze konstatovat, že by se námitka proti výsledkům obnovy přepracování podaná v roce 2012 stala bez oprávněných pochybností zjevně bezpředmětnou. Provedením obnovy mapováním totiž nebyl odstraněn původně namítaný stav, ten byl naopak, coby hranice sporná, převzat do nové DKM. Žalovaný nicméně při svém rozhodování vycházel z předpokladu, že nikdo z účastníků řízení nemůže být zastavením původního řízení o námitce poškozen, neboť také proti novému stavu vzniklému obnovou katastrálního operátu mapováním podala A. J. věcně totožné námitky jako v původním zastaveném řízení o námitce. Nově podané námitky jsou evidovány pod sp. zn. OR-325/2018-404. Žalovaný tudíž došel k závěru, že není nezbytné v původním řízení o námitce sp. zn. OR-225/2012-404 pokračovat a věcně rozhodnout, neboť záležitost bude věcně dořešena v novém řízení. Správní orgán I. stupně oznámil zahájení řízení o námitce sp. zn. OR-325/2018-404 dotčeným vlastnicím dopisem ze dne 8. 8. 2018. Dne 9. 10. 2018 vydal rozhodnutí č. j. OR-325/2018-404, kterým námitce A. J. nevyhověl. Proti vydanému rozhodnutí podala A. J. odvolání a odvolací orgán i toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a vrátil případ prvoinstančnímu orgánu k novému projednání, neboť zjistil chybně provedené zobrazení hranice mezi sousedícími pozemky A. J. a H. S. Dotčená

hranice byla v rámci obnovy mapování vyšetřena jako sporná a měla být tudíž v souladu se zněním § 42 odst. 4 katastrálního zákona převzata z posledního platného stavu katastru nemovitostí. Správní orgán I. stupně však zobrazení provedl podle stavu v KMD po obnově přepracování, který byl včas napaden věcně nedořešenou námitkou, řešenou provedením obnovy mapování. Ve svém rozhodnutí ze dne 15. 1. 2019, č. j. ZKI PL-O-40/395/2018-5, žalovaný uvedl, že má-li být naplněn smysl zákona, je nutno dojít k závěru, že posledním platným stavem je stav zobrazený v analogové katastrální mapě platné před obnovou přepracování, a tomu by mělo zobrazení sporné hranice odpovídat. Správní orgán I. stupně v řízení pokračoval a přehodnotil svůj původní závěr. Ve svém posledním rozhodnutí ze dne 14. 5. 2019, č. j. OR-325/2018-404, námitce A. J. vyhověl a rozhodl o provedení opravy zákresu námitkou dotčené hranice, součástí rozhodnutí je grafická část neměřického záznamu č. 97, jenž byl vyhotoven jako podklad pro provedení opravy. Z neměřického záznamu č. 97 je dle správního orgánu I. stupně patrné, že po opravě bude v DKM zobrazena společná hranice mezi pozemky st. p. č. x vlastnice H. S. a p. č. x vlastnice A. J. tak, jak byla zobrazena v analogové katastrální mapě platné před obnovou katastrálního operátu, tj. ta bude zobrazena ve stavu platném před podáním námitek proti výsledkům obnovy přepracování. Hranice tak bude probíhat s odstupem od staveb na st. p. č. x a p. č. x a v souladu s výsledky zjišťování hranic bude zobrazena jako sporná, neboť existuje rozpor v tvrzení vlastníků o jejím průběhu. Jako sporná bude zobrazena i navazující část hranice mezi p. č. x vlastnice H. S. a p. č. x, a to úsek mezi lomovými body č. x a č. x.

21. Proti vydanému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které ale napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, jak je uvedeno v prvním odstavci tohoto rozsudku.
22. Podle názoru Krajského soudu v Plzni je ovšem s ohledem na obsah žaloby vhodné předeslat, že v tomto řízení lze přezkoumat toliko zobrazení *sporné* hranice. Z obsahu správního spisu a ovšem i z jednotlivých podání, která jsou obsažena ve spise soudním, je však patrné, že hlavní spor mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení se vede o *faktickém* průběhu hranice. Ten však správní soudnictví rozhodnout nemůže; ostatně před Okresním soudem v Klatovech již řízení, t. č. přerušené, mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení pod sp. zn. 6 C 486/2009 probíhá. Je tedy třeba zdůraznit, že definitivní vyřešení otázky hranice mezi pozemky patřícími žalobkyni a mezi pozemky náležejícími osobě zúčastněné na řízení dlužno hledat v civilním řízení; předmět obou řízení je tedy jiný.
23. Soud nejprve s ohledem na obsah vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení k podané žalobě konstatuje, že žaloba byla podána včas. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. platí: „*Žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*“ V projednávané věci je z obsahu správního spisu, resp. doručenky napadeného rozhodnutí patrné, že žalobkyni byl opis napadeného rozhodnutí doručen dne 20. 9. 2019. Posledním dnem lhůty pro podání žaloby směřující proti tomuto napadenému rozhodnutí byl tak den 20. 11. 2019. Lhůta pro podání žaloby je zákonnou procesní lhůtou s propadnými účinky, což vyplývá z § 72 odst. 4 s. ř. s., podle něhož není možno její zmeškání prominout. Procesní charakter této lhůty znamená, že pro její zachování postačí žalobu před uplynutím této lhůty podat k poštovní přepravě, bez ohledu na to, kdy byla žaloba soudu fakticky doručena (ba dokonce i *zda vůbec* byla soudu doručena, neboť případné pochybení pošty při doručování příslušného podání, případně soudu při třídění

došlých podání by nebylo možno klást k tíži žalobkyni).

24. Ze záznamů pošty o datu podání zásilky obsahující žalobu v projednávané věci bylo zjištěno, že žalobkyně tuto zásilku předala k poštovní přepravě dne 19. 11. 2019, tedy v době, kdy byla lhůta k podání žaloby upravená v § 72 odst. 1 s. ř. s. zachována. Žaloba byla tedy podána včas, bez ohledu na to, že z prezenčního razítka Krajského soudu v Plzni na stejnopisu žaloby je patrné, že soudu žaloba došla až dne 25. 11. 2019.
25. Z velmi obsáhlé a ne zcela uspořádané žaloby soud dospěl k závěru, že jako první uplatnila žalobkyně velmi obecně formulovanou námitku, podle níž je přesvědčena o „*protiprávnosti tohoto řízení*“. Z obsahu příslušné části žaloby, v níž žalobkyně popisuje procesní postup správních orgánů, který má za vadný (hovoří o spojení tří různých řízení, posouzení vyjádření paní Janečkové ze dne 23. 5. 2018 coby námitky atd.), však není zřejmé, jakým způsobem měla tato tvrzená pochybení zasáhnout do jejích subjektivních práv či způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Soud na tomto místě připomíná, že klíčovými součástmi žaloby proti rozhodnutí správního orgánu jsou dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobní body. Z nich musí být patrné nejen to, proč považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné, nebo jaké vady shledává v řízení předcházejícím jeho vydání, ale i jakým způsobem se vytýkané vady dotkly právní sféry žalobkyně. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu je totiž vybudována jako nástroj sloužící k ochraně vlastních subjektivních veřejných práv, právě proto hypotéza § 65 odst. 1 s. ř. s. vymezujícího žalobní legitimaci, předpokládá tvrzení o zkrácení na vlastních (veřejných subjektivních) právech samotného žalobce. Žalobkyně nicméně, přestože procesní postup správních orgánů podrobuje kritice, neuvádí žádné právo, na kterém by ji naříkaný postup správních orgánů zkrátil nebo do něhož by zasáhl.
26. Není přitom věcí soudu, aby za účastníky jakkoli domýšlel jejich argumentaci; takovým postupem, v jehož rámci by sám ze své procesní aktivity vyhledával subjektivní práva žalobkyně, v nichž se snad mohl procesní postup správních orgánů, který žalobkyně shledává vadným, negativně projevit, by byl v příkrém rozporu s rovností účastníků. Nejvyšší správní soud k tomu konstatoval, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta*“ (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Z ustanovení § 75 odst. 2 věty první s. ř. s., podle něhož: „*Soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.*“, pak vyplývá, že právě prostřednictvím uplatněných žalobních bodů vymezuje žalobce rozsah soudního přezkumu.
27. Za situace, kdy žalobkyně obecně napadá způsob, kterým správní orgány procesně postupovaly v řízení, které nakonec vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí, aniž by uvedla, které její konkrétní právo mělo být takovým postupem zasaženo, uzavřel soud, že žalobní námitka týkající se povšechně procesního postupu správních orgánů je nedůvodná, a to přestože si sám žalovaný je zjevně vědom toho, že obecně vzato nebyl procesní postup správních orgánů ve věci bez vad (k tomu srovnej odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 8).
28. Klíčová námitka žalobkyně však směřuje proti závěru správních orgánů o tom, že jimi zobrazený průběh hranice mezi pozemkovou parcelou č. x a stavební parcelou č. x a mezi pozemkovými parcelami číslo x a x na základě neměřického záznamu č. 97 odpovídá

zákonným požadavkům dle § 42 odst. 4 katastrálního zákona. Jak plyne ze shora provedené rekapitulace průběhu správního řízení, došlo v jeho průběhu k rozhodnutí obnovit katastrální operát novým mapováním, namísto jeho obnovy přepracováním souboru geodetických informací, které dlouhodobě (mezi lety 2012 a 2016) nepřinášelo uspokojivé výsledky a vedlo k opakovanému rušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaným. V pořadí poslední kasační rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 1. 2019 bylo založeno na názoru žalovaného, že zobrazení sporné hranice mezi sousedními pozemky A. J. a žalobkyně bylo provedeno jako sporné, a mělo proto být převzato z posledního platného stavu katastru nemovitostí, zatímco správní orgán I. stupně její zobrazení provedl dle stavu po obnově katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, který byl včas napaden nedořešenou námitkou. Posledním platným stavem je přitom stav zobrazený v analogové katastrální mapě platné před obnovou katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, čemuž by mělo zobrazení sporné hranice odpovídat. Právě v reakci na tento závazný právní názor žalovaného vyhověl správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 14. 5. 2019 námitce A. J. a rozhodlo o provedení opravy zákresu námitkou dotčené hranice dle zpracovaného neměřického záznamu č. 97, přičemž hranice mezi sousedícími pozemky žalobkyně (st. p. č. x) a A. J. (p. č. x) měla být vyznačena dle zobrazení v analogové katastrální mapě platné před obnovou katastrálního operátu. Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí bylo pak napadeným rozhodnutím zamítnuto.

29. Tato klíčová námitka má pak svou procesní a hmotněprávní část. V oné procesní části žalobkyně uvádí, že řešení zvolené správním orgánem I. stupně nepovažuje za správné, neboť *„při opakovaném zaměření hranice mohl být odstraněn zásadní rozpor v pohledu na věc, a to použití neodsohlaseného výsledku původního šetření, tj. dohodnutého průběhu hranice, na opravu chyby.“* Zde tedy žalobkyně napadá postup správních orgánů, které nepřistoupily k opakovanému zjišťování průběhu hranic, přičemž vyjadřuje názor, že z dokumentace je i přes její nedostatky zcela zřejmé, že nedošlo ke shodě vlastníků na průběhu šetřené hranice *„a tudíž ani po obnově operátu novým mapováním nedojde v katastru ke zpřesnění jejího zobrazení.“*
30. V tomto směru ale nelze názoru žalobkyně přisvědčit, neboť postup správních orgánů přesně vychází z § 42 odst. 4 katastrálního zákona. Podle tohoto ustanovení platí: *„Pokud dojde k rozporu v tvrzení vlastníků a jiných oprávněných o průběhu hranic pozemků, považují se za platné ty hranice, které jsou obsahem katastrálního operátu. Ve výsledcích zjišťování průběhu hranic a v obnoveném katastrálním operátu se vyznačí jako sporné.“* Jedná se tu o reflexi té skutečnosti, že obnovou katastrálního operátu není možno řešit majetkoprávní spory o hranicích pozemků. Řešení těchto sporů je vyhrazeno civilnímu soudnictví, a to buď prostřednictvím určovací žaloby ve smyslu § 80 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, pokud je hranice mezi pozemky subjektivně sporná, ale reálně zjistitelná, popřípadě prostřednictvím žaloby na konstitutivní stanovení průběhu hranice mezi pozemky ve smyslu § 1028 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, podle kterého platí: *„Jsou-li hranice mezi pozemky neznatelné nebo pochybné, má každý soused právo požadovat, aby je soud určil podle poslední pokojné držby. Nelze-li ji zjistit, určí soud hranici podle slušného uvážení.“* Jak už soud předeslal výše, v projednávané věci se není možno domoci konečného řešení otázky průběhu hranice mezi sousedícími pozemky žalobkyně a paní A. J. jinou cestou než právě tou, kterou nabízí civilní soudní řízení. Jedná se tedy o jinou otázku, než která byla předmětem správního řízení, jež vedlo k vydání napadeného rozhodnutí. Nedostatečné odlišování předmětu správního řízení o obnově katastrálního operátu a soudního řízení o hranici mezi sousedícími pozemky vede k zatížení obou řízení

tvrzeními a důkazními návrhy, které nemohou věcnému řešení problému nijak přispět, naopak nadále zatěžují již problematické sousedské vztahy a ve výsledku nalezení odpovídajícího a věcně správného řešení akceptovatelného všemi zainteresovanými stranami komplikují. Na podkladě obsahu správního i soudního spisu pak soud jen dodává, že nesdílí optimismus žalobkyně projevující se v názoru, že při opakovaném zaměření hranice by mohl být rozpor v pohledu majitelek sousedních pozemků na věc odstraněn, neboť v dané věci již z povahy věci nepřicházel v úvahu jiný způsob obnovy katastrálního operátu než novým mapováním, když podle § 41 katastrálního zákona: „*K obnově katastrálního operátu novým mapováním se přistoupí, pokud geometrické a polohové určení nemovitostí v důsledku značného počtu změn, nedostatečné přesnosti nebo použitého měřítka katastrální mapy již nevyhovuje současným požadavkům na vedení katastru, popřípadě dojde-li ke ztrátě, zničení nebo takovému poškození katastrálního operátu, že není možné nebo účelné ho rekonstruovat z dokumentovaných podkladů platného stavu.*“ Tyto podmínky byly v projednávané věci dány, ať už s ohledem na přesnost dosavadního operátu či použitého měřítka. Důvody tohoto postupu jsou ostatně přezkoumatelně vyloženy v napadeném rozhodnutí, a v tomto rozsahu na ně lze odkázat. Úspěšné završení procesu obnovy katastrálního operátu novým mapováním je přitom podmíněno souhlasným tvrzením vlastníků a jiných oprávněných o průběhu hranic pozemků, neboť při jeho nedostatku je právě nutno postupovat dle již shora citovaného § 42 odst. 4 katastrálního zákona. Přitom nic z obsahu správního spisu nenasvědčuje tomu, že by tento rozpor mezi žalobkyní a paní A. J. mohl být s konečnou platností odstraněn jinak než cestou autoritativního výroku soudu v civilním soudním řízení.

31. Hmotněprávní část zmíněné klíčové žalobní námitky pak spočívá v otázce, zda správní orgány dostály své povinnosti stanovené v citovaném ustanovení § 42 odst. 4 katastrálního zákona a vyznačily spornou hranici mezi dotčenými sousedními pozemky v souladu s dosavadním obsahem katastrálního operátu. Žalobkyně tvrdí, že nikoli; poukazuje přitom na kopie analogové mapy, přičemž tvrdí, že nesouhlasí se stanoviskem správního orgánu I. stupně a potažmo žalovaného, že na kopiích mapy z let 2000, 2002 a 2009 je patrná mezera mezi pozemkem st. p. č. x a garáží nacházející se na pozemku st. p. č. x, jak tvrdí správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí, když uvádí, že ač tato mezera je nezřetelná, přesto je patrná, když její šířku současně správní orgán I. stupně odhadl na asi 1 m. Poukazuje také na to, že v napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně v první řadě přehodnotil existenci mezery mezi st. p. x a st. p. č. x, která dosud nebyla v digitálních mapách zobrazena. Žalobkyně je ovšem jiného názoru, což ilustruje na kopiích původních map z let 1837, 1884, geometrického plánu z roku 1925 a 1929 a mapy pozemkového katastru. Do kopií těchto map zakreslila správními orgány vyznačenou spornou hranici podle neměřického záznamu č. 97, aby demonstrovala, že takto vedená hranice neodpovídá původnímu průběhu hranice zobrazené v analogové mapě platné před obnovou.
32. Soud vzal v úvahu zdůvodnění, kterým správní orgán I. stupně a posléze i žalovaný zdůvodnily zobrazení sporné části hranice dle neměřického záznamu č. 97. Jedná se konkrétně u tu pasáž rozhodnutí správního orgánu I. stupně, podle které: „*označený sloupek č. bodu 91-132 na původně vyšetřené hranici a dosavadní bod trojmezí č. 77-518 je možno, v rámci mezních odchylek, ztotožnit s lomovými body hranice v mapě PK, potažmo v analogové mapě KN platné před obnovou operátu přepracováním. Vzdálenost původně vyšetřené hranice mezi body č. 91-129 a č. 91-132 od rohu garáže č. 91-127 činí 0,52 m, což se v rámci odchylek shoduje jak s šířkou mezery zjištěnou z kopie analogové mapy, tak i v rámci mezní odchylky s velikostí mezery podle ZPMZ č. 41.*“ Žalovaný postup správního orgánu I.

stupně aproboval a k odvolací námitce uplatněné žalobkyní konstatoval, že „*zákres do analogové mapy v devadesátých letech minulého století byl proveden tuší ručně, a to na základě geometrického plánu č. 99290-53/85. Vzhledem k tomu, že v tomto plánu je odstup nově zobrazovaných staveb od vlastnické hranice patrný, logicky byl zobrazen i v mapě, což je zřejmé z jejich starších kopií.*“

33. S tímto závěrem se však nelze ztotožnit. Žalobkyni je totiž třeba dát zapravdu přinejmenším potud, že průběh sporné hranice zobrazené dle neměřického záznamu č. 97 na první pohled není shodný s jejím zobrazením v historických mapách, ani v analogové mapě. Již jen z toho, že hranice zobrazená dle neměřického záznamu č. 97 má podobu přímky vedené až do bodu, ve kterém se tato hranice stýká s pozemkem p. č. x ve vlastnictví Města Nalžovské Hory, je zcela evidentní, že průběh této hranice neodpovídá jejímu průběhu zobrazenému v analogové mapě, ba ani v geometrickém plánu z roku 1985, kde je tato hranice viditelně lomená. Bez diskuze pak není ani závěr správních orgánů obou stupňů, že na analogové mapě zachycené na folii je odstup staveb od sporné hranice patrný (byť současně žalovaný uvedl, že je i nezřetelný, což je do značné míry protimluv). Již proto, že nově zobrazovaný průběh hranice je viditelně jiný, tj. není již lomený, bylo namístě, aby správní orgány obou stupňů věnovaly náležitou pozornost zdůvodnění svého rozhodnutí o tom, že má být vyznačena sporná hranice právě v té podobě, jaká vychází z neměřického záznamu č. 97. Žalobkyně navíc zpochybňuje i správnost zákresu hranice v samotném geometrickém plánu z roku 1985, a je proto namístě se i s těmito námitkami vypořádat, pokud se o něj správní orgány opírají. To platí tím spíše, že mezi zainteresovanými vlastníci obou sousedních pozemků probíhá o skutečný průběh hranice spor, který zatěžuje i probíhající správní řízení, které již tak bylo silně zatíženo nesprávným postupem správních orgánů, o němž už byla řeč výše, a jehož si byl ostatně žalovaný vědom, jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 8, nehledě k opakovanému rušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
34. Souhrou těchto okolností bylo správní řízení znepřehledněno. O to více úsilí měly proto správní orgány obou stupňů věnovat řádnému odůvodnění svých rozhodnutí. Napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou však v tomto směru nedostatečná. Jak už soud konstatoval v předchozím odstavci, nelze se bez dalšího ztotožnit již s východiskem přijatého řešení, podle kterého je na analogové mapě zachycené na folii odstup staveb od sporné hranice patrný (byť současně nezřetelný). Z toho se pak odvíjí nedostatečnost dalšího odůvodnění, neboť to vychází z předpokladu, který není přesvědčivě odůvodněn, a proto není možné za takové situace akceptovat ani argument, že pro zpracování neměřického záznamu č. 97 bylo použito výsledků měření provedeného v rámci obnovy operátu mapování, které v rámci dopustných odchylek odpovídají poslednímu platnému stavu. Ani toto tvrzení není důkladně a přezkoumatelně odůvodněno.
35. Na základě této úvahy je pak nutno dovodit, že odvolací námitka žalobkyně týkající se přehodnocení existence mezery mezi pozemky st. p. č. x a st. p. č. x tak nebyla přezkoumatelně vypořádána. Tato skutečnost je důvodem pro kasaci napadeného rozhodnutí, zakládá totiž jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.
36. Soud proto výrokem I. tohoto rozsudku napadené rozhodnutí ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
37. V něm bude na žalovaném, aby vázán ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku, rozhodl, zda je schopen za stávajícího stavu řízení přezkoumatelně, tj. tak, aby reagoval na všechny připomínky, které uplatnila žalobkyně, a

srozumitelně, logicky koherentně obhájil řešení, ke kterému dospěl správní orgán I. stupně. V negativním případě pak bude zřejmě nezbytné i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušit a řízení relevantním způsobem doplnit. Nelze tedy v tomto směru vyloučit ani to, že se ukáže jako nezbytné trvat na přepracování dokumentace a opakování etapy zjišťování hranic, aby bylo odstraněno pochybení správního orgánu I. stupně, spočívající v tom, že podkladem obnovy katastrálního operátu novým mapováním nebyla analogová katastrální mapa platná před obnovou přepracováním, ale KMD, a to i v místě původní námitkou dotčené hranice. Toto rozhodnutí bude ale záležet na odborném posouzení žalovaného, který však musí vzít do úvahy jednoznačný zájem, aby správní řízení bylo ukončeno nezpochybnitelným, procesně i věcně obhajitelným závěrem, tedy rozhodnutím, které vymezí spornou hranici podle zákonného příkazu obsaženého v § 42 odst. 4 katastrálního zákona a přezkoumatelně vypořádá námitky uplatněné všemi účastníky správního řízení. Neobstojí přitom závěr žalovaného, že nebude tuto opakovat etapu zjišťování hranic, (zejména) protože stát již v tomto řízení vynaložil nemalé náklady, neboť nelze přehlédnout, že vysoké náklady, které s sebou vedení tohoto řízení již nepochybně přineslo, jdou z velké části na vrub nesprávného postupu samotných správních orgánů, které se jich tedy sotva mohou nyní dovolávat vůči účastníkům řízení coby důvodu pro neprovedení (snad) potřebných fází postupu vedoucího k věcně správnému rozhodnutí.

Náklady řízení

38. Rozhodnutí o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. Žalobkyni, která měla ve věci plný úspěch, soud přiznal náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Krajský soud v Plzni vyzval žalobkyni přípisem ze dne 6. 2. 2020 k vyčíslení nákladů řízení, žalobkyně však náhradu nákladů nevyčísnila. Za tohoto stavu věci soud vyšel z obsahu spisu a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč představující zaplacený soudní poplatek za žalobu. Žalobkyně nebyla ve věci zastoupena a své případné další hotové výdaje nedoložila, a proto soud kromě zaplaceného soudního poplatku žalobkyni žádné další náklady nepřiznal.
39. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. *per analogiam* ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena přiměřená lhůta podle § 160 odst. 1 části věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).
40. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má tato osoba právo jen na náhradu takových nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může soud na její návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Soud v dané věci žádné povinnosti osobě zúčastněné na řízení neukládal, a ani sama osoba zúčastněná na řízení žádné náklady nevyčísnila. Proto soud rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 30. září 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu